

Долос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 130 (1880) ♦ П'ятниця, 10 липня 1998 року ♦ Ціна договірна

"Парламент – це ми всі..."

З прес-конференції Голови Верховної Ради України
Олександра Ткаченка

На свій перший прес-конференції Олександр Ткаченко у вступному слові, відповідаючи на запитання журналістів окреслив підходи, якими він, як Голова ВР, керуватиметься в організації роботи парламенту, стосуючись між гілками влади, у внутрішній та зовнішній політиці країни.

Затяжні вибори Голови ВР, — наголосив промовець, — одні розцінюють як об'єктивну закономірність, інші мають окрему думку. Я вважаю, що за цих два місяці кожному випала можливість роздивитися спектр нашого суспільства, а можливо, й побачити самих себе. Це — з одного боку. З другого — кожному кандидату на посаду Голови ВР надався характеристика депутатами різних поглядів, що, для утвердження демократії тех. означає чимало.

Змішана система виборів мала на меті створити структурований парламент, який працюватиме продуктивніше від попереднього. Вибори першого заступника Голови, заступників та інших керівних органів також будуть складними, але це не повинно настрашувати на те, що шлі невиправдані, що парламент неспадкоємний. Взаєморозуміння народних депутатів візьме гору.

(Закінчення на 2-й стор.)

Є контакт!

Як уже повідомляв «Гу», президенти України й Росії частенько полюбляють поговорити. По телефону. І ось під час однієї з таких бесід Леонід Кучма і Борис Єльцин усе-таки домовилися побачитися в Україні. Отож, 18—19 вересня в... Харкові відбувається та сама зустріч, яку за традицією, що вже склалася, неодноразово переносили на прохання господаря Кремля. Президенти будуть із хрватками, прем'єрами, керівниками ключових міністерств і представниками ділових кіл. Тим більше, що економічна криза, яка наростає в Росії, невизначеність функцій російських міністерств промисловості, торгівлі, економі-

ки в галузі зовнішньоекономічної діяльності залишаються одним з основних факторів, що стримують реалізацію Програми економічного співробітництва між Україною та Росією на 1998—2007 роки.

Так, у січні—квітні 1998 року загальний товарообіг між Україною та РФ становив 4,565 млрд. доларів і знизився порівняно з аналогічним періодом минулого року на 15,2 відсотка. Негативне сальдо становило 1,164 млрд. доларів. Водночас Росія є основним торговельним партнером України в 1998 році. На її долю припало 44,3 відсотка загального обсягу торгівлі України. От і буде про що поговорити у Харкові.

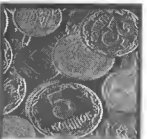
Щось негаразд у королівстві ФПУ...

6

Програма телебачення

8-2

Ділова сторінка Гриневий колос на доларових ногах

10

О Близько 100 «чорнобілих» істе-гували вчора будинок Кабінету, вимагаючи відкликати указ Президента України про зникнення ставки відрахувань у Чорнобильській зоні на 5%, а також відкликати указ.

О Заборонено використовувати назви відомих мінеральних джерел при виробництві та реалізації мінералізованих вод.

P.S.

Колискова для осетра

КАЖУТЬ, що риба швидко, де живе і доріма. Бо, побувавши на Дніпровському експериментальному осетровому заводі, переконаєшся, навіщо мусить, де краще тут, без перебільшення, виховують, очікують на так званій дитячій садові. Перші тижні вони живуть без їжі, а вже після їх добувають зешми кормами дифінією, артемією, алігатами. До слова, корми тут виробляють самі, хоча це дуже важко і дорого працює. Коли риба піросить і набере належної ваги, її випустять у ставку. Наступний маршрут — Дніпро-Бузький лиман. А далі... Ось через 10—12 років осетрові повернуться ко ботинишину. Не всі.

(Закінчення на 11-й стор.)
На знімку: заступник завідувача «Південрибвироб» Валентина Воробйова.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

А казали, на рівні світових стандартів...

Валерій Пустовойтенко спостерігав у КСП «Докучаєвське» Першотравневого району Криму за роботою чотирьох комбайнів «Спартан». Прем'єр, м'яко кажучи, відігравав їх нинішню якість. Тому, поїдомляе «Інтерфакс-Україна», гостро критикував міністерства АПК та промисловості, керівників Херсонського комбайнового заводу за виробничі недоліки, за плігучо завищену ціну. «Ми багато говоримо про захист акційного виробництва. Якщо випустимо таку несправну техніку, її ніхто не купуватиме».

І тут-таки вживає заходів: зобов'язав керівників відповідних міністерств негайно усунути виявлені недоліки, доставити комбайни до пугтя. Пугнувати, звичайно, виховувати — живина у розпалі.

Інструменти миру в наших руках

Завершивши візит в Україну Генерального секретаря НАТО Хав'єра Солана. Учора відбулася його зустріч з Головою Верховної Ради України Олександром Ткаченком.

Під час зустрічей у Києві Хав'єр Солана неодноразово заявляв, що відносини між НАТО та Україною розвиваються «динамічно й плідно» і необхідне їх «поглиблен-

ня». Наш гість назвав цей свій візит в Україну «дуже важливою подією». «Я просто хотів ще раз підкріпити довіру країн. Нам є що робити заради миру, стабільності в Європі та добробуту наших громадян», — сказав Генеральний секретар.

(Закінчення на 14-й стор.)

ТОРМА — РАЙС!

Зараз в Україні Президент, уряд, парламент, чиновники всіх рангів створили такі умови життя для народу (панщина), що чесний люд задирить тим, хто перебуває в місцях позавлення волі. Там ув'язнених безкоштовно годують, а роботи в тюрмах немає.

Людина, відбувши строк покарання, проситься, щоб її залишили в колонії, а дехто спеціально скоює злочин, щоб повернутися до тюрми.

Шановні Президенті, міністри, народні депутати, глави держадміністрацій! Визніть своє політичне амбіції, візьміться за реформування, поки вас не попросили звільнити крісла.

с. Малий Мидськ Рівненської області.

Борис ЯРОШИН, учитель-пенсіонер.

Лист на першу сторінку

Врожай-98

У номер

Затвердити скоригований бюджет

— Президент України Леонід Кучма привітав Олександра Ткаченка з обранням його Головою Верховної Ради України, підтвердив на черговому брифінгу прес-секретаря голови держави Олександра Майданяна. І тут же додав, що в листі главі парламенту Леоніда Даниловича висловлено сподівання на утворення парламентською більшістю, котрою візьме на себе... відповідальність за ситуацію у державі. (Шкавою, а на кому довіряти так відповідальність державі?) Певно, на розвиток цієї думки було повідомлено, що Президент України має намір найближчим часом звернутися до парламентарів з письмовим посланням, у якому він проситиме їх до підписання закону затвердити скоригований бюджет на 1998 рік, а також дати можливість попрацювати депутатам за його економічним укладом.

А поки там сидіть та сирава, глава держави продовжує таку собі законотворчу діяльність. Як повідомляють на брифінгу, Президент готовий підписати низку важких економічних указів, зокрема, про фінансування прав громадян — інвесторів на фондовому ринку, про деякі питання створення фінансово-промислових груп, про надання захисту з пенсійних ефектівності застосування процедур банкрутства, а також дав задання полати до парламенту законпроект про заходи для розвитку приватного підприємства, зокрема, про фінансування підприємств націєнних союзників. Напередодні Леонід Кучма підписав указ про гострої діяльність в Україні, котрим, як пояснив О. Майданяна, глава держави виступає з метою упередження цієї бізнесу в Україні, примусити випадки ухилення гострої діяльності від сплати податків до державної казни.

А щодо власних, образно кажучи, гонимих, президент виступає з ними в позі мислі, то глава держави найближчим часом має на дель вийти до Херсонської області, де придивитися до ходи війни внаслідок проблеми у тваринницькій галузі.

Анатолій БЕНЬ.

Яблуко розбрату — вакантний портфелі

Ранкове і денне

засідання 9 липня

Відкриття пленарного засідання, Голова Верховної Ради Олександр Ткаченко відразу оголосив перерву на годину. За його словами, це не був подальший ралі фракцій у середі вчесьері зяялиши спільну мову в розв'язанні тих питань, які стали кам'яним спотиканням. Протягом перерви керівники фракцій мали ознайомити своїх колег із протоколом погоджувального ралі. Із культурних розмов відставало економічний комітет та закордонних справ, руху банківської системи, новості та культури, «Громада» — бюджетний, народним демократом — паливно-енергетичного комплексу, охорони здоров'я, науки, освіти, блоку соціалістів та селян — аграрний і свободи слова.

Але до згоди у сесійному залі ще було далеко. За рішенням погоджувального ралі на голосування було внесено проект постанови ВР про процедуру обрання першого заступника і заступника головної пактеном — першим заступником Алама Мартинюка (КПУ), заступником Віктора Мелешчука (СДПУ(о)). Але воно не знявши підтримки (169 — за, 130 — проти). Представники Руху, який виступав категорично проти пактеном обрання заступників, у своїх виступах наголосили на тому, що це жак дель спроба «протиснути» цей проект, і наголосили голосувати окремо за кож-

ного заступника. Голова ВР Олександр Ткаченко повідомив, що погоджувальним протоколом підписали три фракції — СДПУ(о), Зелених, ПСПУ. Практично домовилися про розподіл 20 комітетів із 22.

Однак, за його словами, неможливо, щоб усі фракції були задоволені. Тоді керівник фракції СДПУ(о) Євген Марчук закликав до більшості голосувати за погоджувальний протокол. Фракція НДП пропонувала розділити всім в окрузі і остаточно домовитися. «Громада» наполягала голосувати за скороченню процедурі, взагалі без обговорення. Але пропозиції паєркетного голосування не проходила ні у звичайному, ні в поменному режимі.

Олександр Ткаченко закликав протекти погоджувальний ралі. У ньому, зокрема, йшлося про те, що кандида-

тури Мартинюка і Мелешчука будуть підтримані пактеном голосування за умови визначеного розподілу комітетів, що персональний склад комітетів формуватиметься за принципом пропорційного

представництва кожної депутатської фракції у відповідних комітетах. У вересні іншійшого ралі буде збільшено кількість заступників голів ВР до трьох і оберуть ними представників Руху та «Громади». Буде також збільшено кількість комітетів на два — з'явиться, зокрема, комітет з питань податкової політики, який видасть представників зелених.

Олександр НДП і Рух, хоч і підписали протокол, не голосували. Керівник народних демократів Анатолій Матіоско наполягав на повній перерві, щоб обговорити погоджувальний протокол у

Парламентська хроніка

фракції та з'ясувати, деякі питання.

Після консультацій у фракції Юрій Костенко повідомив, що Рух знімає свій підпис із протоколу, не підтримує його, що передбачує розподіл комітетів є обрання певних кандидатів, і виступаючи проти згоди до Конституції не підтримує цей протокол. Рух обурювався, що керівництво комітетом із закордонних справ та з'явився в СРД не підтримує цей протокол. Юрій Костенко повідомив, що керівництво комітетом із закордонних справ та з'явився в СРД не підтримує цей протокол. Юрій Костенко повідомив, що керівництво комітетом із закордонних справ та з'явився в СРД не підтримує цей протокол.

Юліана ШЕВЧУК.

Олександра КЛИМЕНКА.

З'являємося ми знову...

З прес-конференції Голови Верховної Ради України Олександра Ткаченка

(Початок на 1-й сторі).

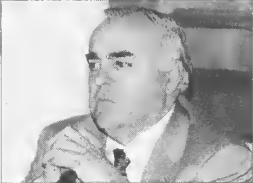
Нині уряд готує програму своєї діяльності. Якщо Верховна Рада, розглянувши цей документ, прийме з певними поправками — це зможе об'єднати всі політичні сили в парламенті. Тоді можна навіть внести поправки до Конституції, які забезпечать краще виконання урядової програми. Це коли така програма буде прийнята.

У 3М1 часі докторують, що ВР галузь роботи, оперативно не розглядаючи проекти законів, винесени урядом. На цьому ґрунті, мовляв, і виникає протистояння законодавчої до виконавчої влади з одного і до Президента з іншого. Такі розбіжності мають іншу природу. Вони — у підході до розуміння суверенітету держави.

Ми вважаємо, що це не залежить від держави, і це дуже важко пояснити, — сказав Олександр Ткаченко. — Суверенітет на чолі не намагається і в бак не залезти. Це економічна політика. Настільки гонібельне, формулу вийшли з інтегрованої системи, де все було визначено, а розуміння підходів у визначенні пріоритетів, пріоритетів і пріоритетів, коли вони не знайшли. Тепер запитують, куди піти Україна — до НАТО, на Захід чи на Схід. На мою думку, я треба їти туди, де країна буде жити краще. Але це не означає, що багато державних діячів хочуть швидше сподобатися комусь, а не своєму народові. Тим часом, коли б «модерні» знайшлися шляху, якішніми, що ринковий приклад в світі нашої країні не було б.

Ми прийшли в парламент, — наголошує Олександр Ткаченко, — одним баченням: відновити економіку України, дати кожній людині робоче місце. І своєю місією, як Голова ВР, бачу тільки у цьому.

У сесійному залі скрепчилися люди, підходи висококонтактуальності людей. І жоби не було так складне економічне становище, несподівані пенсії, зарплати, ніхто і не помітив би, що парламент два місяці вивчає керівників. Аж де про неможливість об'єднати фракції. Як

не треба забувати, що одні дивляться у воду і бачать життя, в інші — тільки бруд.

Я вірю, — сказав Олександр Ткаченко, — що нинішній парламент вже подолав кризу, і ми знайдемо глибоке порозуміння всередині Верховної Ради, з Президентом, виконавчою та судовою гілками.

На ВР чекають 400 підготовлених до розгляду законпроектів, з яких терміново треба розглянути 20. Підписано 30 указів Президента, з яких усього відповідають насутишним проблемам життя. Іх треба прорієктувати і закріпити.

Сьогодні в парламент прийшли люди, понад 80 депутатів, з бізнесом, культурі, їх думки, погляди, позиції також слід враховувати. Історична місія нинішнього парламенту — забезпечити так законодавче поле, щоб закріпити конституційні принципи. Непросто зупинити слів, а за 2 — 3 роки створити так умови, щоб наші люди могли бачити жити не гірше, ніж на Заході, куди дивляться багато наших політиків.

Промовець сказав, що для такого оптимізму він має великий довід, бачучи народним депутатом. Україна має перспективу, і ми знайдемо спільну мову собі давати об'єктивну оцінку, ставлячи на перше місце розв'язання, а так вже емоції. І в цьому аспект переконливості можна попитати над парламентом. Можна попитати над Ткаченко, Петренко, Іваненком, але не

тільки інакшій законодавчої органі, а підкреслюючи, що жодного з нас, хто обирає парламент. І нерозумно ставити так питання: хто перший в державі, а хто — другий. Парламент — це не перший орган, і не другий. Його керівник — це перша особа, але й не друга.

Найважливіше було б створити у Верховній Раді депутатську більшість. Олександр Ткаченко вважає, що найкраще створити окремі фракції. Наприклад, депутатів-партійців НДП було обрано менше двох десятків, а фракція налічує майже 90 депутатів. Але така структура має великі недоліки. Наприклад, Компартия, НДП, соціалісти з селянами, які склали більшість, роз'єзували б усі питання внутрішнього і зовнішнього життя країни як до внесення, при необхідності, поправок до Конституції. Щодо конкретного вирішення цієї проблеми, то, на думку Олександра Ткаченка, парламентська більшість складеться уже у вересні, і другу сесію Верховна Рада розпочне з таким зобов'язанням.

Голова ВР високо цінує важку працю урядовця, яку він добре знає, бо займав цей пост у минулому. Він вважає, що уряд повинен працювати не менше 30 років. Тому часті міняти міністрів, току не буде. Разом з тим Голова ВР зауважив: ні він не вважає, що нинішній уряд не баче надане економіки співвідношення до різних форм власності у ті мірі, в якій вимагає життя.

Одне з наскладних питань — це земельна реформа. Голова Верховної Ради України тому, може, й вийшла в світ, віками її не могли зняти, бо люди тримали землю. Давали їм життя, нахилили на віру... Закликає, щоб люди швидше продавали землю, це антинародні закони.

Продавати землю, купувати, віддавати в заставу, — сказав Олександр Ткаченко, — це не все, і це раз антинародно на політику.

В Україні є рас, щоб жити своїм ро-

вотний фоні являю, що не позначивши, розв'язано економіку, то, певно, що розв'язано, якщо замість 50 млн. тонн зерна, які збирає Україна, і далі будемо збирати по 24 — 25 млн. тонн, а замість 50 млн. тонн сталі випускати менше 18 млн. тонн, замість 3 — 5 млн. тонн чорного металу будемо мати 1,5 — 2 млн. тонн, то не тільки економіку розв'язано, а жермаків і ставимо собі економічний телевізор був у кожній хаті. А тепер він не проб'ється на прилавки не тільки через конкуренцію. Нині його просто нема.

Про який захід, про який захід, про який захід можна говорити? Не говорити треба, а працювати.

Стинившись на внутрішній організації роботи ВР, Олександр Ткаченко, зокрема, сказав, що, на його погляд, у парламенті може бути утворена позафракційна депутатська група і задання — розробити і статут. Блок соціалістів і селян, створений до виборів, поки що розділяється на фракції не буде. Це питання вирішити об'єднання з'їзду соціалістів і селян, щоб вони могли жити разом.

Голова ВР проти утворення в парламенті міні-фракцій і вважає: раніше прийняте рішення про це, то парламентська фракція повинна мати більшість експертів менше депутатів, було правильне.

Олександр Ткаченко зазначив, що не має наміру виставляти свою кандидатуру на найближтій президентській виборчій кампанії.

Олександр Миколайович сказав, що балотуючись з Леонідом Кравчуком у Президенти України, він тоді знає свою кандидатуру, але він не хоче бути президентом, щоб Кравчук став Президентом, бо селани за нього ніколи б не проголосували, і то був би неспівом.

Олександр Ткаченко зазначив, що він не вважає, що Кравчук став Президентом, ми з ним не знайшли спільної мови, — зауважив голова ВР. Таким чином, вважає Олександр Ткаченко, що це не все, і це раз антинародно на політику.

В Україні є рас, щоб жити своїм ро-

Анатолій КАРАСЕНКО.

(Початок на 4-й стор.).

поділю, використання та облік гуманітарної допомоги здійснюється Комісією з питань координації, приймаючи, транспортування, охорони та розподілу гуманітарної допомоги, що надходить із зарубіжних країн, при Кабінеті Міністрів України.

Контроль за обліком, збереженням, розподілом і використанням гуманітарної допомоги здійснюють відповідні комісії при Раді Міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київській та Севастопольській міських державних адміністрацій.

Якщо кошти або товари (послуги), згадані в оподаткування як гуманітарна допомога, були використані не за цілком призначеним або в будь-якій діяльності з метою отримання доходу у грошовій, матеріальній або нематеріальній формі, вони вважаються доходом і оподатковуються згідно із законодавством України.

4. Митне оформлення товарів (предметів) без сплати митних зборів здійснюється митними органами України за наявності рішення Комісії з питань координації, приймання, транспортування, охорони та розподілу гуманітарної допомоги, що надходить із зарубіжних країн, при Кабінеті Міністрів України про визнання таких товарів (предметів) гуманітарною допомогою.

Товари (предмети), що ввозяться (пересилаються) як гуманітарна допомога, не підлягають оподаткуванню митними органами України з обов'язковим проставленням у това-

рсопродвижених документах, вантажних митних деклараціях штампів «Гуманітарна допомога. Продаж заборонено».

Строк перебування вантажів гуманітарної допомоги під митним контролем без справляння митних зборів устаноюється Кабінетом Міністрів України.

5. Бухгалтерський облік гуманітарної допомоги здійснюється юридичними особами — набувачами цієї допомоги в установленому порядку. У разі відсутності обліку щодо отримання та використання гуманітарної допомоги вони вважаються використаною не за цільовим призначенням.

6. Вантажі гуманітарної допомоги, що ввозяться (пересилаються) на митну територію України, крім митного, можуть підлягати також санітарному, ветеринарному, фітосанитарному, радіологічному, екологічному та іншим видам контролю. Митне оформлення може бути здійснено тільки після здійснення відповідних видів контролю.

7. Митні органи України щомісяця подають Комісії з питань координації, приймання, транспортування, охорони та розподілу гуманітарної допомоги з питань гуманітарної допомоги, що надходить із зарубіжних країн, при Кабінеті Міністрів України, відповідним комісіям при Раді Міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київській та Севастопольській міських державних адміністрацій, органам державної податкової служби в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі заві (за встановленою формою) про здійснен-

ня митного оформлення вантажів гуманітарної допомоги.

8. Посадові особи, винні у порушенні вимог цього Закону, притягаються до відповідальності згідно із законодавством України.

9. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк: подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції про внесення до законодавчих актів України змін щодо здійснення гуманітарної допомоги; привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом; забезпечити перелад і скасування органами виконавчої влади нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

10. Цей Закон набрав чинності в порядку, передбаченому пунктом 4 розділу IV «Перехідні положення» Конституції України.

Президент України

Л. КУЧАМА

м. Київ,
4 липня 1998 року.
№ 73/98.

Згідно з Регламентом Верховної Ради України, закон та інші акти, надруковані в «Голосі України», є офіційною публікацією.

Як це має бути законодавчий процес...

ЗПРИЙНЯТТЯМ Конституції пов'язаний новий етап у розбудові державності та стабілізації суспільних відносин. Одна з проблем на цьому шляху — **системе доосконалення нашого законодавства. Досі ми ориєнтовані переважно не на якісні показники. Тож маємо дослідити.** Тільки Верховна Рада минулого, 13-го скликання, прийняла 750 законів. Допомагають цю картину десятки тисяч нормативних актів Президента, Кабінету міністрів, міністерств і відомств. Але ще ніколи кількість не переходила в якість.

Ідея щодо прийняття з а к о и у про комітет Верховної Ради, який раз і назавжди визначив би порядок їх формування, функцій, завдання та методи діяльності.

Зрозуміло, що наріжним каменем системного розвитку законодавства є Конституція. Але, виключив з її пріоритетів, доцільно розробити відповідну концепцію розвитку законодавства та запровадити систему планування законодавчої діяльності. Концепція має виходити з науково обґрунтованої Конституції соціально-економічного розвитку країни, для розвитку якої потрібно напрацювати відповідну Програму конкретних практичних заходів. Це вже завдання Кабінету.

Ця концепція і програма могли б стати справжнім підґрунтям для напрацювання відповідної комплексної законодавчої бази, що може будуватися за галузевим принципом. Але надирмо інженери і проєктири у цій галузі, перебрали прийняття фундаментальних базових законів. І поставили, нарешті, законодавчий процес на законну основу — прийнявши відповідні заходи про формування Верховної Ради і законодавчу діяльність, які закладуть підходи і вимоги до законодавчого процесу.

Однією з них має стати всебічна експертиза кожного законопроекту у Верховній Раді, в тому числі фінансово-економічна. На мою думку, експертиза законопроекту має проводити саме парламентом, тобто одним з його підрозділів, а не кількома незалежними інститутами або відомствами. Алге це тривалий і складний організаційний.

Безумовно, кажучи про підходи до формування законодавчої бази, не можна не згадати про окремі закони. Тим часом, Верховна Рада попередньої скликання фактично ухвалила без розгляду багатьох складних у змістовому та юридичному плані законопроектів, що мають велике значення для суспільства.

На перше місце я поставив би

«Основи зовнішньої і внутрішньої політики України». Країна свитку 7-му річчю незалежності без законодавчо закріплених чітких орієнтирів у цьому питанні! Досі немає законодавчого забезпечення проведення судово-правової, адміністративної, пенітенсiarної роботи. На мій погляд, це потрібно було робити ще до прийняття нової Конституції, але зрозуміло, — це ідеальна схема. Відсутність реформування відповідних інститутів не просто усложняє реальне втілення конституційного принципу розподілу влади, але й реальний правовий захист наших співгромадян. Оскільки, приміром, лише здійснення судово-правової реформи призвело до утворення незалежної судової влади, здатної захищати конституційні права і свободи людини, інтереси громадянського суспільства, утворення режиму законності в діяльності органів державної, підприємств, підприємств, кооперативів... Як відомо, колишніми керівниками державотворення деякі важливі питання державотворення. Це закони про політичні партії, про Кабінет міністрів, про територіальну діяльність.

Конкретно, як проблема виступає мову про майбутні вибори винятково на партійній основі, якщо немає закону, що регулював би їх створення, реєстрацію тощо. І що можна говорити про, скажімо, опозиційність, якщо немає відповідного закону! Що стосується чинного закону про вибори, він також потребує змін і уточнень у урахуванням щорічного досвіду його застосування.

Якщо ж говорити про законодавче врегулювання сфери економічних відносин, стан справ тут найбільш незадовільний. Кількість законів зросла, а їх якість і узгодженість залишає бажати кращого.

На жаль, Конституція ринкової економіки. Цивільний кодекс прийшла лише перше читання! Решта кодексів взагалі не дочекалась розгляду. Неврегульованим законодавчо залишилась бюджетний процес і ще безліч економічних проблем.

Питань багато. Але варто усвідомити — за нас їх ніхто не вирішить. Алге Верховна Рада — єдиний законодавчий орган держави. Прийняття законів, а отже, створення єдиного правил спільності для всіх — його головна функція. Саме парламент, а не Президент і не уряд, повинен організовувати законотвірчий процес. А визначення практики застосування законів, починаючи з місця, що обумовлює невиконання норм законів — єдиний ефективний шлях вдосконалення чинного законодавства.

Василь ОНОПЧЕНКО,
народний депутат України,
кандидат юридичних наук.

Самоврядування

Стомлені мораллю

Під час виборів запорізького міського голови, пристрасти навколо результатів яких збільшували і досі жителі обласного центру, у деяких місцевих газетях з'явилися публікації зі звинуваченням міського голови Олександра Головака у зловживанні службовим становищем. Кожен із виборців туманів і оцінював їх по-своєму, тим паче, що О. Головака не дозволяло свою «тоту», а прокуратура зважувалася. І тільки діями, після кадрових змін на владному олімпі області: і в держадміністрації, і в прокуратурі, і в мілліції, — прес-центр обласної прокуратури повідомив, що всі оприлюднені факти «зловживань» не залишили позу утвореної прокуратури. Більше того, повідомлено про порушення двох кримінальних справ. Однієї — «з фактичним прибиранням за завищеними цінами управлінням соціального захисту населення і ремонтно-будівельним управлінням системи житлового господарства Залорізького міськвиконкому двома автомобілями у теста». Другої — на основі матеріалів перевірки обласним контролем-ревізіям управлінням законності місцевої влади, міськвиконкомом «про порушення Закону про державний переказування Залорізьким міськвиконкомом 100 000 гривень бюджетних коштів, які закриті акціонерне товариство «Автотранссервіс» використало для придбання акцій акціонерного товариства «Світлотехніка» у дружини за освітньою злочинну переказування ст.165 Кримінального кодексу України». Нині по обох справах ведеться слідство.

Звинування на адресу міського голови — плід «повноти та своєчасності сплати податків ТОВ «Муналімпаліти» рекламний центр, директор якого є син» мера, — після перевірки державною податковою адміністрацією у Запоріжжі не підтвердилось. А ось перевірку законності участі міського голови у діяльності ТОВ Торговельний будинок «Таврія», повідомля прес-центр прокуратури області, мають завершити незабаром.

Шкаво, що призначений два місяці тому головою облдержадміністрації Володимир Куратюк (літер обласної організації НДП) при розгляді цих справ неодноразово вже заявляв, що людина, яка перебуває при владі, має розуміти, що повинна бути чистою не лише в кримінальному, а й у моральному відношенні, що людина, яка порушує закони та моральні принципи, не повинна займати керівні посади. А ще додавав, що якби так сталося з ним, то він, «природно, не мав би морального права працювати далі». Тож, вважають, подальші події перебічатимуть неважко... Запоріжці чекають нові вибори? І новий — єдиний? — головний?

Володимир ДУПАК.

Залорізька область.

Олександр ЄМЕЛЬЯНОВ,
народний депутат України XII скликання

У «лівих» і «нелівих»

метою однієї

Роздуми на економічну тему, навіяні «спікеріадою» *

ОСТАННІ кілька місяців радіотелебачіння і газетні сторінки були насичені інформацією про погляди на стан і перспективи України тисячі кандидатів у депутати та обранців народу, десятків політичних партій, а потім претендентів на спікерське крісло. Залишили поза увагою взаємні образи і викриття, популярність гасла і тез, чужі зупинилися на деяких «зернах», які поцікавило вивчити в програмах, доповідах та виступах щодо економіки. Більша частина програмних заяв містила чергові заклики підтримати вітчизняного виробника, зменшити податковий тиск, про соціальні гарантії населення, обмеження (або припинення) імпорту товарів і інтервенцій, посилення контролю над органами виконавчої влади та процесом приватизації... На жаль, у програмних заявах не поцікавили вивчити головну стратегічну позицію перетворення економіки, на формування якої має бути спрямована її законодавча, її виконавча діяльність.

ЛЕЙТМОТИВОМ програм поглядів «лівих» є відношення будь-яким шляхом попередньої «справедливої» системи економічних відносин без будь-яких лібералізацій, «нелівих» — ринкове реформування тих самих відносин в усіх їх аспектах і проявах. Що спільного у цих поглядах, які здаються антагоністичними?

Попередня економічна система базувалася винятково на розподільчій відносині. Усе, що створювалося працею народу, привласнювалося всемогутнім владним апаратом, а потім уже певна його частина виділялася конкретними чиновниками юридичним та фізичним суб'єктам величезного суспільного народногосподарського комплексу. Це була розподільна економіка.

Саме тому ані цін, ані зарплати не відображали справжньої вартості товару, у т. ч. й робочої сили. Всі ці показники, від цін до складів тарифних ставок, призначалися за «розподільного центру». Причому, таким чином, щоб несплатити, які становили левову частку зношуваного національного багатства, залишалися у центрі на розв'язання політичних і особистих завдань, а часто — привласнювалися.

У зв'язку з цим і податкова система була побудована відповідним чином. Але головна частина коштів і ресурсів надходила в розподільний центр не за рахунок податків, а шляхом прямого привласнення частини результатів праці. У таких умовах не було, та, у принципі, і не могло бути ані бюджетних проблем, ані проблем несплатеж, ані податкової преси, ані багаторічних питань пов'язаних з справжньою ефективністю її результатами праці.

Усе виділяло: і кошти на зарплату, і ресурси, і капітальні витрати. А тому не існувало, практично, платоспроможного попиту.

Творила бодай шукано учасною від результатів своєї праці. Навіть висококваліфіковані оплачувалися у багаторазів нижче, ніж його вартість.

Саме тому існувала така величезна різниця за рівнем життя в країнах за соціалістичною розподільною економікою і в країнах з регульованою економікою.

Теза «лівих» про соціальну справедливість, яка ґрунтується на розподільній економіці, помилкова. Бо вона ґрунтується на порочних принципах привласнення, відторгнення, розподілу. Така система —

несправедлива, в тому — безперспективна. А боротьба за справедливість — це боротьба проти розподільчої відносини, за право мати роботу і одержувати за працю. Чи може соціальна справедливість існувати в економічній системі з нелібералізованими цінами? Уявіть собі, що істинні витрати минулої (матеріалізованої) і живої праці на виробництво продукції вище назначеної нелібералізованої директивної ціни. Уявіть ще, що продукцію закуповують у Росії за лібералізованою, але все час збільшувати, ціною, а собівартість кінцевої продукції закладається за твердою, нелібералізованою, низькою ціною. Чи може при цьому існувати справедлива система оплати за працю? Звідки візьмуться кошти?

Думаю, що гівні викриття з парламентської трибуни на адресу Л. Кравчука в частині «яти пунктів лібералізації в програмі розвитку соціалістичної економіки» вийшли у його опонентів не від глибокого розуміння економічних процесів. Як державний радник України і був одним з авторів цієї програми і, як запевнили, що в єдиному рубльовому просторі після початку лібералізації цін в Росії й авантарної її відмови від директивних цін прийняти Л. Кравчуком рішення було єдиним виходом із становища, що склалося. І це зрозуміли народні депутати XII скликання, підтримавши і схваливши конституційною більшістю «Основ національної економічної політики України».

НИНІШНІ наміри біли не в напрямку відмови від розподільчої економіки. Скорше, навпаки, вони — наслідок активної пропаганди за структур у всіх рівнях реалізації державних програм і першого, і другого президентів.

Саме ці програми як найважливіша умова формування нових, нерозподільчої економіки висувають необхідність створення механізмів державного економічного впливу через інтервенції на державні підприємства виробництва, формування цін, норми прибутку тощо.

Передусім, це податкова система, яка ґрунтується на податковій ставці, що прогресивно зростає залежно від обсягу реалізації та зниження цін, створення нових робочих місць тощо. Пам'ятаючи страх перед можливістю несплатеж, державною частині бюджету за стійкого зростання його видаткової частини постійно призводило до антипрограмних дій усіх гілок влади.

Помилкові дії і в частині фінансово-кредитної політики, спрямованої на підтримку вітчизня-

ного виробника. А у нього, у цього виробника, немає проблеми зростання виробництва, у нього інша проблема — відсутність попиту на його продукцію. У цьому контексті неприпустима політика пригнічення замовника-посередника, насамперед торгівлі, як роздрібною, так і оптовою. Абсолютно не працюють державні механізми впливу на ціноутворення тощо. Президент України йде на поводу у свого могутнього, але з великими проблемами в економічній підготовці, апарату, по суті, вимовившись від своєї-такі обгрунтованої її переконливої програми 1994 р.

Усе це зрештою не дає можливості реалізувати головну перевагу нерозподільчої економіки — забезпечення роботою й заробком трудящих, наповнення коштом бюджету і пенсійний фонд.

Об'єднати ж козирі прибічників розподільчої економіки у їхній боротьбі за реставрацію «справедливої» системи економічних відносин.

Тепер про програмні погляди реформаторів: «нелівих» партій, депутатів, претендентів на спікерство. Передусім, ті порахунки й нетягива, про які йшлося вище, сповна стосуються і їх. Саме вони, особливо ті, що ближчий до влади, мають нести відповідальність не лише за критичний стан економіки, але й за дискредитацію ідей та принципів переходу до ринкової економіки. А вже при всій обійняній потенції, вона поки що нічого хорошого на рівні не дала. Більше того, вкрай слабкий економічний блок уряд у адміністрації, так би мовити, штатні реформатори, не дає можливості виявити в них основоположну позицію, стрижень реформування, конкретну мету чи хоча б підходи до досягнення. Або це... гібрида консипіації, або... «король був голий». Саме тому досить непереконливо виглядають їхні прогнози й обіцяні перспективи.

Присягнувши навіть кризі найгіршого сито економіко-політичного попиту, виявити чітко висловлені претензії на позиції «нелівих» претендентів навіряд чи комусь поцікавило. Разом із тим, вони швидко боролися за найбільш владне крісло у парламенті. Чому? Для чого?

За кожним із них стоїть партія і навіряд чи вирішальну роль відігравали особисті амбіції, вождизм. Хоча й не так. Але головним «рушійним» (за Енгельсом), очевидно, є боротьба за можливість партійного впливу на розподіл результатів праці. Різниця лише в тому, що «ліві» — шляхом повернення до безперспективної розподільчої економіки, а «неліві» — шляхом переходу до неї. Але ж власник автоматично стає власником результатів праці: продукції й капіталу, створених найманими робітниками за використанням його засобів. Отже, змінюється лише адресат привласнення результатів праці.

У цих умовах лише ЗАКОН може гарантувати таку приватизацію, яка забезпечить економічне зростання держави, неприпустимість пригнічення споживчого попиту, стійке підвищення життєвого рівня населення. Саме тому така велика роль ініціатора закоротворення — Голови Верховної Ради. Дозволю собі

висловити деякі міркування з цього приводу.

УСІМ відомо, що величезна кількість підприємств усіх галузей народного господарства стоїть або працює нерегулярно, час від часу. Працівники, відповідно, не мають можливості заробити навіть на істотні витрати своїх сімей, стійко зникає маса доходів, що об'єднуються податком. Звідси — скорочення доходів бюджету, заборгованість у зарплаті та пенсіях, тотальне зuboження більшості частини населення.

Синтезуюча, головна, причина такої ситуації — різке зниження платоспроможності споживачів. Саме попит діє як об'єкт виробництва, цін, норми прибутку тощо. Тому всі ваги державного регулювання ринку мають стимулювати зростання обсягів та зниження цін, обмежувати норму прибутку. Насамперед, це стосується державної системи. Але треба розуміти, що пряме зниження податків не розв'язує проблему, якщо воно не буде пов'язано з цінами та обсягами. У нинішніх умовах потрібно також стимулювати вкладання коштів підприємств усіх форм власності у соціальні програми, зокрема й в утримання бюджетних шкіл. Власник не має страждати від своєї добродичності. Внески в соціальні програми не мають рівнозначно з іншими внесками обкладаються податками. Потрібно чітко позиція перенесення центру ваги у соціальних справах безпосередньо на підприємстві, незалежно від форм власності. Дати йому можливість і зацікавити в розв'язанні головних завдань суспільства.

Виходячи з цього, основну увагу в законотворчості слід спрямувати на створення умов для підвищення платоспроможного попиту. Для цього має бути створена державна комплексна багаторівнева шкільна програма з регіональними розділами. Вона має охоплювати створення пакету законодавчих та нормативних актів, організації контролю та аналізу. Таку програму слід звести до рангу Загальної України, що затверджується Президентом та парламентом. Будь-яке рішення будь-якої гілки влади в галузі економіки потрібно оцінювати з позиції його впливу на динаміку попиту.

Позитивна динаміка попиту викличе зростання пропозиції, тобто виробництва, збільшити прибутки бюджету і населенню.

Робота разом із Президентом над програмою і з програмою, «об'єднання зусиль виконавчих органів влади й депутатів мають бути головною турботою нового Голови Верховної Ради.

Важко було розгортати на полі «спікерів», не мали б жодного сенсу, якби з порядку денного було знято партійні інтереси — вплив на розподіл або перелад властності. А при налагодженому підході вони неминуче відійшли б з першого плану. Спікер був би приречений на співіснування і взаєморозуміння з Президентом однією програмною метою на благо держави.

Беручи до уваги ситуацію в структурованому парламенті, обрання Головою Верховної Ради досвідченого О. Ткаченка, мабуть, є оптимальним рішенням.

Бізнес-новини

Национальний банк України із 7 липня 1998 року встановив облікову ставку для рефінансування, у розмірі 82 відсотків річних.

Голова Державної податкової адміністрації Микола Азаров повідомив, що протягом 1997 року ДПА вивчила 32 тисячі фіктивних підприємств. А в одному з банків, що мав тисячу клієнтів, — 386 були фіктивні.

Кабінет міністрів України розглянув проект змін до Держбюджету-98. Він передбачає суму доходів держбюджету в розмірі 17,8 мільярда гривень, видатки пропонують скоротити на 4,4 мільярда гривень (до 20,1 мільярда). Дефіцит бюджету пропонують встановити у розмірі 2,3 відсотка від ВВП.

Міністерство економіки України внесло зміни (наказ № 86) до Переліку окремих форм діяльності у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг, серед яких яких дає змогу здійснювати роздручку зі споживачами без застосування електронних контрольно-касових апаратів (ЕККА) з використанням товарно-касових книг, затвердженого наказом № 24. Отже, без ЕККА дозволяється роздручка торгівлі з транспортних засобів, автоцистерн, бензою, біомасою, дровами, корінням, проволочними товарами (крім тютюнових виробів та алкогольних напоїв з вмістом цукру вище 8,5%) і квітами, неспроможними товарами на ринках, торгівлі на літніх майданчиках, молочними продуктами, морозивом, а також на розлив ліном, безалкогольних напоїв, продажу газет, журналів, конвертів, листівок у кіосках та з дотків, надання послуг населенню з видачею талонів, квитантів і квитків та ін.

Начальник Головного контрольно-ревізійного управління Микола Каленський повідомив, що торік проведено 80 тисяч рейсів та перевірок, за результатами яких нараховано 2,3 мільйона гривень штрафів.

Национальний банк України та Державна податкова адміністрація підписали спільний документ про деякі питання взаємодії НБУ та ДПА, зокрема стосовно створення міжбанківської інформаційної системи. При цьому голова ДПА Микола Азаров зазначив, що отримана інформація не буде використовуватися з політичною метою.

Рахункова палата Верховної Ради України за результатами перевірки використання коштів, виділених Мінгазпрому на фінансування централізованих державних календарів на 1997 рік, зокрема встановила, що всупереч указу Президента «Про заходи щодо забезпечення наповнення держбюджету та посилення фінансово-бюджетної дисципліни», міністерство на безповоротній основі виділило кошти за рахунок фінансування централізованих державних календарів 92 несправжнім підприємствам на загальну суму 23 мільйони 236 тисяч гривень.

Конституційний суд України постановив, що підпорування Фонду державної України Верховній Раді є неконституційним.

Голова Антимонопольної палати України Сергій Третяков повідомив, що нові правила реєстрації суб'єктів підприємництва, діяльності, передбачають зменшення фінансових витрат на реєстрацію у 20 разів, а строк реєстрації — у 10 разів. Водночас, сплатити підвищений збір (357 гривень), підприємство зможна зареєструвати і протягом одного дня.

Офіційний курс гривні до іноземних валют встановлений НБУ 9 липня 1998 року

100 німецьких фунтів стерлінгів	340 — 6180
1000 білоруських рублів	0 — 3765
100 доларів США	207 — 4100
100 французьких доларів	141 — 0752
100 мадоських левів	43 — 7853
100 німецьких марок	114 — 4627
100 польських злотих	59 — 7906
10 російських рублів	3 — 3485
100 словацьких крон	5 — 9471
1000 угорських форинтів	9 — 4642
100 японських йєнів	34 — 1419
100 чеських крон	6 — 4460

Час пош

ГРИВНЕМ косяком на доларових нотах який запропонували ми називати ОВДП — замість того, щоб застосувати до державних облігацій атачку «фінансова піраміда», котрі не відносять сумі речей. Втім, замість, що останнім часом «полоса» віднос до кредитних апаратів і намагається робити «стіку на руках». Йдеться про «ліноу аномалію» — зворотис щодо значимого співвідношення між дохідністю довго- й короткотермінових ОВДП (див. стаття «Час — гроші», опублікована з 29 травня). Ця «аномалія» робить аукціони НБУ все більш схожими на так звану «кредитну емісію».

Три тижні тому ми казали, що певний період функціонування ринку ОВДП — пошуку. Сьогодні значає, що слово «ринку» стає все важче послужати із абстрактною «ОВДП».

Два тижні тому ми відзначали, що зростання індексу У вказує на можливість збільшення облікової ставки. Але те, що і буде піднесено до 82 (2) відсотків річних, індекс підказати не міг. Це, скоріше, із парини ірраціонального — російських новин або випадкових чисел.

Тим не менше, ми репрезентуємо на малюнку графік індексу У для 4- і 12-місячних ОВДП (криві 4М і 12М). Вітаємо, чому і до 17 травня (періодові, привітний півтора року) графіки індексу У для різних типів ОВДП практично не перетиналися.

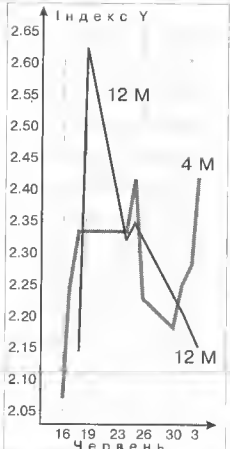
Значення індексу У для короткотермінових облігацій були помітно меншими від значень У довготермі-

нових ОВДП. Отже, нинішня поведінка індексів свідчить в основному про те, що таке довго тривати не може.

Тому зауважимо, що на початку тижня відбулося кілька значних макроекономічних подій. Найзначнішою серією є, безумовно, обрання Гелени Верковної Раді України. На полях має спростувати законів процесу у природі русло, а ватак, визначити характер довготермінових економічних і соціальних процесів. Це особливо актуально сьогодні, коли підвищення облікової ставки із 51 до 82 відсотків обіцяє впливати майбутню діяльність економіки.

Але чи властиво запровадити в УКРНОМКУ довготермінові процеси і виклики вони можуть стати питання не лише ЧАСУ і ГРОШЕЙ.

Сергій РОЙКОВ.

Календар аукціонів об'єктів малої приватизації, призначених на другу половину липня 1998 року

№	Дата	Місто (об'єкт)	Кількість об'єктів	Примітка	Телефони для довідок
1.	18.07.98	Красний Луц (Луганська)	1	—	(232) 2-24-06
2.	20.07.98	Антратит (Луганська)	2	—	(231) 2-22-36
3.	21.07.98	Алушта (Крим)	6	—	(06560) 3-05-73
4.	21.07.98	Ужгород	2	ОНБ	(03122) 43-39-79
5.	21.07.98	—	2	ОНБ	(0642) 53-13-36
6.	22.07.98	Мелітополь (Закарпатська)	10	ОНБ	(06142) 6-78-25
7.	22.07.98	—	2	ОНБ	(0725) 45-06-01
8.	24.07.98	Харків	2	ОНБ	(0562) 47-78-94
9.	24.07.98	Суми	6	1-ОНБ	(0542) 27-43-14
10.	24.07.98	Дніпропетровський	1	ОНБ	(0562) 47-78-94
11.	27.07.98	Северодонецьк (Луганська)	1	ОНБ	(234) 2-21-26
12.	27.07.98	Житомир	1	ОНБ	(0412) 22-18-52
13.	28.07.98	Київ та область	48	9 — ОНБ	(044) 224-31-78
14.	28.07.98	Симферополь (Крим)	8	ОНБ	(0662) 25-45-42
15.	30.07.98	Херсон	3	ОНБ	(0552) 26-17-18
16.	30.07.98	Львів	1	ОНБ	(0322) 72-45-10
17.	31.07.98	Чернівці	4	ОНБ	(0372) 51-03-92
18.	31.07.98	Рівне	21	ОНБ	(0362) 23-61-34
19.	31.07.98	Харків	2	ОНБ	(0572) 45-08-01
20.	31.07.98	Полтава	1	ОНБ	(05322) 2-87-15
21.	31.07.98	Дніпропетровський	1	ОНБ	(0562) 47-78-94

ОНБ — об'єкт незавершеного будівництва.

Тисяча кроків до власника

28 липня в Києві відбувається 1009-й аукціон об'єктів малої приватизації та незавершеного будівництва в рамках проекту «Мала приватизація в Україні». Організатори аукціону — регіональні відділення державної України по Києву та Київській області, представництва ФІМУ у Дарницькому, Дніпропетровському, Мінському, Чернівецькому, Польському, Рівненському, Старокішівському, Харківському, Черкаському районах Києва, а також державних областях підготували на спільні вилоти торгів 48 об'єктів малої приватизації та незавершеного будівництва.

На вільній аукціон запропоновано 20 об'єктів. Регіональні відділення ФІМУ по Києву стосуються активності районів представництва ФІМУ і виставили на вилоти торгів шість лотів. Це — чотири плавальних нежитлових приміщення площею від 128 до 922 кв. м (стартова ціна — від 2479 до 19 400 грн.) та м'яно діюх галантерейних магазинів КП «Дарницка» (загальна площа — 65,8 та 328,4 кв. м, поточний ціна — 36 700 та 20 054 грн.). Також на вилоти торгів буде виставлено три об'єкти незавершеного будівництва:

— хвостівка (вул. Рудька, 100). Будівельна готовність — 37 відсотків. Загальна площа приміщення — 627,6 кв. м. Площа земельної ділянки (орієнтовно) — 0,11 га. Стартова ціна — 81 700 грн.

— КІЛБО (с/м Вітуришань-Тропши-

на, 26-я мікрорайон, 34-та ділянка). Будівельна готовність — 57 відсотків. Загальна площа приміщення — 2 060,2 кв. м. Площа земельної ділянки (орієнтовно) — 0,15 га. Стартова ціна — 115 660 гривень.

— Бак побутового обслуговування (Червонозирний пр-т, 96). Будівельна готовність — 90,8 відсотків. Загальна площа приміщення — 700 кв. м, плавальний басейн площею 100 кв. м. Площа земельної ділянки (орієнтовно) — 0,2 га. Стартова ціна — 492 440 гривень.

Узяти участь у вільній торгівлі вільних об'єктів малої приватизації районів представництва ФІМУ. Вони запропоновані до продажу 11 нежитлових приміщень та будівель. Крім того, організатори аукціону підготували до продажу магазин «Молочко» розташований у Старокішівському районі, вул. Прорізна, 10 (загальна площа — 123,5 кв. м, стартова ціна — 29 632 грн.), та магазин «Простоква» розташований у Польському районі, вул. Івасюк (загальна площа — 912,7 кв. м, стартова ціна — 219 300 грн.).

Регіональні відділення ФІМУ по Київській області разом з представництвами ФІМУ у Білоцерківському та Сквирському районах загальною пропозицією потенційним покупцям надають об'єктів малої приватизації.

Усі шанси привернути увагу учасників аукціону мають шість об'єктів незавершеного будівництва — молочна кухня на 2 000 порцій

(сміт Барнівська, 60 відсотків будівельної готовності).

— комплекс будов та споруд Димерського РПТ (58 відсотків будівельної готовності);

— профтехучилище на 540 місць (м. Обухів, 48 відсотків будівельної готовності);

— тепличний комбінат у с. Погребі Броварського району (21 відсоток будівельної готовності);

— тепличний комплекс (м. Біла Церква, 57 відсотків будівельної готовності).

— складський корпус Теліського хімічного підприємства (30 відсотків будівельної готовності).

Стартові ціни лотів будівель — від 7 гривень за складський корпус Теліського хімічного підприємства до 103 045 гривень за тепличний корпус у Білій Церкві.

Аукціон об'єктів малої приватизації та незавершеного будівництва відбуватиметься в Києві 28 липня 1998 року об 11-й годині в актовому залі Інституту фізіології імені академіка О. О. Богомольця (м. Київ, вул. Богомольця, 1).

Заявки на участь в аукціоні приймаються до 24 липня 1998 року.

Позадові інформації телефонами: 212-29-16, 212-24-51, 212-35-11.

Регіональні відділення ФІМУ по Києву: 224-31-78, 225-43-93.

Регіональні відділення ФІМУ по Київській області: 256-82-51, 296-80-91, 573-61-19.

Колискова для осетра

(Початок на 1-й стор.).

У далекіх і рідких місцях ва них чатуватимуть всілякі біди, а тому числі і бракон'єри. Але навіть тій частці, яка дістанеться дому, безмежно будуть раді люди, які вклали в них душу. По суті, це свого роду альтруїсти. Адже за просто так, випускаючи осетрових у світ блий, вони навіть не знають, скільки повернеться назад...

І насамкинець додаю, що ось уже 32 роки ностіть керує цим складним господарством на імені «Піддєрибод» Степан Артюжик. В його підпорядкуванні чотири рибозаводи, п'ятий — будуватиметься. І все це завдяки трудним рукам, ентузіазмові таких, як заступник начальника Валентина Воробйова, директор Голопристанського рибозаводу Олександр Тоцький, Дніпровського — Володимир Пляхотнюк. А ще — праці багатьох рибінспекторів, які намагаються зберегти вищого.

Надія МАХІНЧУК
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА

У номері

● **Луцьк**
Аби кількість
переходила в якість
На Волині створено ще один вишай навчальний заклад — Луцький гуманітарний університет. Тут готуватимуть мистецтвознавців, економістів, юристів, а в майбутньому — журналістів, релігієзнавців. Це вже третій університет у Луцькому. Головно, щоб його студенти отримували справді університетський знамен.

● **Миколаїв**
Останній заповіл
Опразу четверо осіб втопилося у водосерті, що утворилося при злитті Дніпра-Бузького лиману й Чорного моря. Вони приїхали на Кінбурнську косу з Миколаєва, аби відпочити у наметовому містечку. 30-річний шкільний тренер, 27-річний приватний підприємств, десятикласник і третокласник загораї, купались, рибалили. Чому наважилися на небезпечний заплив цього вогонь, певно, не з'ясує. Розслідуванням інсайдного випадку займається правоохоронні органи.

● **Донецьк**
Невмирущий бартер
За шість місяців цього року гірники України відвантажили в іноземні країни 24 мільйони тонн вугілля. Грошіми оплачено лише третину реалізованого палива, а решту ставив бартер. За даними Міністерства вугільної промисловості, на рахунок іхали надійшли лише 21 відсоток від суми реалізованого експорту вугільного палива і 41 відсоток коксівного. На 1 липня добірська заборгованість за відвантаження вугілля — 365 мільйон гривень.
Протягом першого вітчизняний гірники відвантажили на експорт 131 тисячу тонн вугілля на загальну суму 5,2 мільйона доларів. Основні імпортери українського палива — Молдова, Болгарія, Словаччина, Білорусія.

● **Кривий Ріг**
Бачити око, та зуб не йме
Майже кілограмовий камінь «типовою око» — річкісний птапідорожничий мінерал — знайдено під час видобування руд у кар'єрі Центрального гірничо-збагачувального комбінату. Дуже подобає до цього каменю знаходили лише в Південній Африці та Індії. А мало хто знає, що Криворізьке сховище-музей уже наразі повна дід з поштових тисяч унікальних мінералів місцевих покладів. Багато з них єдині такі у своєму роді. На Криворізькій разом із залізною рудою давно виймають коптові каміни, річкові-мисні метали, аспідні слани та слюди. Але й досі про комплексне освоєння покладів цього непогортного родовища лише мріють.

● **Одеса**
За «прямим варіантом»
Значну частку експортного зерна врожаю-98 портика та залізничників Єврейська відвантажуватимуть відптер вивозомним тип «прямим варіантом», що значно простіше процес. Попави загони, наповнені зерном, з якого тимчасово знімають колісний вагон, який «вотгир». Зерно висипають прямо у тирми судна. Тоді виключається така проміжна операція, як розвантаження зерна з портові смісткості. Але й вони на новому зоріперсправитакучильному терміналі не будуть пороконим; там накопичуватимуть збіжжя, безпечно автомобілями та залізничним транспортом. З початку року порт уже відправив на експорт близько 300 тисяч тонн зерна. Тільки з реєстрованим класу, тобто відвантаженим, вважають той, зрозумітимі шодня.

— **Фінал:**
Бразилія — Франція!

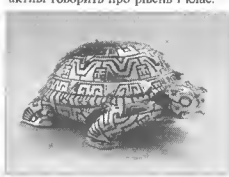
Футбол. Позавчора в паризькому перемісті Сент-Дені, на красені «Стад де Франс», визначався другий фіналіст чемпіонату світу-98. Німці, незмінно мав стати представник Європи.
Франція — Хорватія, 2:1. 80 000 глядачів. Арбітр Хосе-Мартін Гарсія-Аранда (Іспанія).
0:1 Шукер, 46, 1:1 Тюрям, 47, 2:1 Тюрям, 70.
На 74-й хв. з поля виключено французів Блану.
Франція: Бартез, Тюрям, Блан, Десай, Лізарзю, Карамба (Анрі, 31), Деланс, Пелі, Десай, Деланс, 75, Зідан, Флавір (Тресете, 69).
Хорватія: Лауці, Штімич, Сіміч, Шимич, Станіч (Примачевич, 60), Соло, Яри, Бобан (Марич, 65), Асаноич, Влаович, Шукер.
Такого грандіозного видолення радості Париж, дивно, не бачив із дня завершення другої світової війни. Протягом нині знаменита матеріаль Шамі Елізе (Елізабет) була в центрі уваги нині ари до площі Залаїде

Паленькі шедеври
Великого мистецтва

Вітчизняний стиль
ЮВЕЛІРНЕ мистецтво завжди любив Україну. Воно виросло ще з тих давніх часів, коли безкраїми степами та рівнинами кочували скіфські племена. Але сьогодні сучасні ювеліри довели рівень розвитку нас вишуканими прикрасами. Торгівля же пропонує все більше заморських товарів, що надходять до нас з Туреччини, Арабських Еміратів.

Тим приємніше, що серед річківних та одомантності райтом знаходиться своє відміне від усього. Вироби київської ювелірної фірми «Фіал-Плюс» — це справді майстерні шедеври, здатні конкурувати не лише на вітчизняному, а й на міжнародному ринку. Так і сталося 1994 року, коли молоділі той фірмі — якійсь випадковим рік — колишній Державний комітет України з дорожнього каміння та дорожніх мистів запропонував виготовити колекцію виробів для показу на міжнародній виставці «СЕТЕХ-94». Любодський експерти були у захват від власних виробів і від несуподівані зустрічі такого високого рівня майстрів у молодій державі й присудили колекції призове місце. З того часу на рахунок фірми акціях п'ять колекцій, останню з яких вони презентували під час проведення

Щорічних зборів ЄБРР у травні цього року. Запорукою успіху директор Ольга Ліснава вважає високу майстерність художників і ювелірів, а також якість каміння, з яким працює «Фіал». Ще під час створення фірми бажання підняти ювелірне виробництво до рівня мистецтва дозволило фірмі набути свого обличчя й власного почерку. І хоча існує тут альфіна виробництва масових виробів, однак головною залишається орієнтація на виготовлення ексклюзивних виробів, а також сувенірів, наявність яких у творчому активі говорять про рівень і клас.

Власне, ці вироби важко назвати сувенірами. Кожирше вони належать до станкової скульптури чи мініатюри і виконуються з використанням дорожніх металів, каміння, кістки, шкнних порід дерева. Інколи в одній шкнній зустрічається до 15 різноманітних, часом неспівставних технік, а саме: литво, різьблення по кістці, дереву тощо.

У таких роботах художники можуть дати свободу своїй фантазії, максимально виявити творчі здібності, самовиязритися. І в даному випадку здійснення творчих планів можливе саме в рамках фірми, оскільки необхідними інструментами, технологіями, сировиною. Часи одиниць-індивідуалів поступово минають, тому що копірська справа напруму пов'язана з технічними дозвненнями, що дозволяють удосконалювати майстерність, розвивати цей вид мистецтва загальом.

Потрапивши до офісу фірми, розташованої в готелі «Салют», неможливо утриматися від споконуси прикрити виробів, пошматки їх у руках. Різноманітність стилівих і дизайнерських вирішень, оригінальності і новизни — головні характеристики, що відрізняють творчі фіналісти. Однак художники не приховують своєї прихильності до традицій школи Фаберже, українського бароко, модерну, як і своїх прихильності до вибору каміння. Першавга віддається камінню, яке знавля полюбляють українці — коралам, сердолику, бізроку. Крім діамантів, сафірів та смарагдів часто зустрічаються каміни, що видобуваються в Україні, — топази, берили, український кварц.

Прикро, що найбажачим часом колекцію «Фіал-Плюс» немає можливості показати широким глядачів, власне, як і виробів інших фірм. Ювелірний ринок України поки що лише в стадії формування. Відсутні спеціалізовані аукціони, ярмарки, виставки, видання. Та й власне система зв'язин з державою для фірми, що легально працює, залишає бажати кращого. Лише для закупівлі сировини потрібна величезна кількість паперів, листів та дозволів, що забирас значну кількість часу, витягує в безкінечну бюрократичну роботу. Однак фіналісти оптимісти й переконані, що зараз ювелірне мистецтво в Україні переживає відродження і в змозі піднятися до таких висот, коли в післямості буде престижно носити вироби українських фірм, того ж «Фіалу», поряд з відомими й популярними Картьє чи Фаберже.

Назавжди СХХОЛІТ, несподіваною.
Ніколи, гартурт «Татарів» (Горі), срібло, український бурштін); шкнцукі «Черепашка» (1 кг срібла).

Трагічна доля єднає
два села

Ческе Лізіне, спалене фашистами в роки другої світової війни, знає весь світ. Номе розташоване на території Чехії й у ній стало місцем паломництва туристів, офіційних делегаций з усього світу. Малин теж було спалено фашистами, але його історія, окрім місцевих жителів, мало кому відома. Бо це село — одне із сотень українських населених пунктів, де в воєнних захисників згоріли жителі.
Трагедія чеського села на українській землі ставала 55 років тому — 13 липня 1943 року. У злочинному кострищі загинуло 400 жителів цього та сусідніх сіл, серед яких було 374 жінки в тому числі 105 дітей віком до 14 років.
Тоді нещадно, коли штаб першої Чехословацької бригади Людвіка Свободи в березні 1944 року розмістився в Малину, до її складу із 40-тисячного чеського населення Волинського краю ввійшло 12 тисяч чехів, серед них — 500 жінок. Протягом до війська ветерани першої світової війни, діти і підлітки, дідучки і молодічч. Вони брали участь у визволенні Чехословаччини. По-

на тисячі осіб загинуло за свободу своєї працьвітничості. А хто залишився в живих, такі і осіли в Чехії.
Зайди узялися чехи на волинських землях? Історія їх поселення почалася в 60-х роках минулого століття. Тоді утворилися 10-12 ревілі до Волинської губерній царської Росії прибули на постійне проживання тисячі чеських сімей.
Напереродили другої світової війни тут осіло близько 40 тисяч чехів. Вісім десятиліть прожили вони на українській землі. За укладом 1946 року, укладеного між СРСР і Чехословаччиною, практично всі чехи з волинських сімей були переселені на свою працьвітничину.
Нині в Чехії ді «Товариство чехів із Волині та їх друзів», яке сприяє відшкодуванню сторінок історії та увічненню пам'яті жертв фашизму.
У суботу-неділю в Малині на Рівненщині, інших колишніх чеських селах відбудуться молебні та інші заходи з нагоди сумного 55-річчя чеського Малина.

мільсько-вірменського походження Джоркаффі і, не поскупившись, зробив виточку на скарбачку на захисника Тюрюма... Рівновзго було встановлено — І-І.
Після цього французька збрива затіли орієнти в де шата пресину. І так сильно, що аж кістки тріщали. У повном розумінні цього слова. Принаймні французі Яри розбили голову. А Блан відверто вважав в обличчя Бліану. За що побачив перел собою червону картку.
Отож, французі, залишилися десятихвилю. Оліанк за чотирі хвилини до цього ще один год, який явився переможцем, проявив той свій граверів, гонітків «Пармеліан Тюрюма.
Протягом останніх хвилин мити хоругви, які не змірилися з нещадною піщи, як кажуть, ба-банк. Були нагати забити в Шукера і Влаовича. Але долі і Бог були на боці Франції — все зашпильовало без зміни...
В. Б.

Чемпіонат країни. Випа ліга. Матч 1-го туру. «Прикарпаття» — «Ворскла». 1:0. 3 000. Ларин, 52.

Блиск і нуджа глибини: продовжуємо розмову

Відрізнявсь від інших

Не захлинувся, не потонув, не втратив любові до людей хлопцев з української села

Да Дунаю вани підійшли надвечір

Старенню голодні, бо той хліб від міського неспільного пайда, даю з'їли. І буювало падали з ніг пали триденної дороги. Човна, щом перебарива на протилежний берег, ніде не запливша. Уж, як згадує, кожен син — стоило лиш сорок другого року — і швидко занушли.

Вранці розбудили їх голоси. Виглянули хлопці зі своєї сховаки і обміли: по них думом, на якому австрійській підлітці падали хлопцев, наблизалося двоє обзорокнених поліцаїв.

Антонів, вчорашнього гімназиста з польського Старокостянтинова, не було ще навіть п'ятнадцяти років. Кілька тижнів тому до гімназії підкотили вантанка машина, і під посиленою охороною хлопців відвезли на вокзал. А вже злізши товаришам сюди, в Брану, де на ріці їм невеличкий з усієї Європи бували гідроексплоатації. Алже не-подібно — велике власницьке виробництво, яке потребувало деяких спеціальних енергій. Жили в жалких умовах, напівголодні, припинили, під консьом. Там Антон і познайомився з поляком Аламо, до якого був клас за дванадцять. «Нам би тільки за Дунай добратися, до чехів йти — там нам люди допомо-жуть», — переконував хлопця ніким зна-омий. — А в Польщі самі собі раду да-мо».

На будівництво Антон уже не потра-пив. Залиш, від Дунаю, поехали їх у гос-тало. Там його били, відкидали зоолою і знову били. Чому так? Чому не хоче працювати для рейху? І так протягом двох тижнів.

Він також робити хлопця врятував місцевий лікар, націонал-соціалістич-ної партії, який кульвав на одну ногу. Він почув, що втікати трохи занадто нім-ькому мово: виростав Антон на Подолі по-чати з дітками з єврейської сім'ї, які говорили на ідиш, занадто багато спільного з німеччиною, і забрав із со-бою, до свого брата-бауера, який має неполадки власне господарство. «Вид ме-ни не теж», — заспокоює партійне-ське охоронщик, які попередили його, що хлопців схильний до втечі.

І справді, майже три роки Антон від-працював у бауера. Доглядав коней, рахував косяк. Але поки не закінчилися війна. Чому не тікав?

«А куди було тікати — квіа що на вірну забили? Та і ставився до мене господар, що-підприємство, не пригнікували, — пригладу Антон Павлович. — Подобалося ім і те, що я своїй гітл марок, які їм давали шомі-сями для кінешняних потреб, не витра-чав на пива чи цигарки. А замовляв за-ли української газети і книжки, які от-римував поштою з Києва, Праги, Крако-ва... Правда, потім це мені могло ко-штувати. Але поки не казали, Бог ми-лував».

А це стався останній випадок, який особливо наблизив хлопця до родини господаря. Якось Антон зійшов на

обійсті портмоне, загублене братом бау-ра. Так-так, тим самим, що привіз хлопця сюди після політвиг у госгало. Був там партійний квиток, який кинати-ли і аж 600 марок — ціле багатство для такої, як Антон. Але він не спокнувся на чужій гроші — віддав знайомим. Взя-ний німцем поштовим костом і повіз поштом на батьківщину Мюратра — у Закарпаття, щоб показати українському хлопцеві трохи Австрії.

«Тільки ти — ані елова на людах», — попередив Антона перед від'їздом на станцію.

— Ти — мій глумливий ро-дин. Бо коли госгало довіда-ється, що я влаштувався екс-курсу для острайбера — матимемо несприємні обсе».

Так вони й подорожува-ли: нацист та український хлопчик, який не знав нічого про нацизм.

Та ось прийшов війні кі-нець. Антон подався в аме-риканський консульство. До-водитися, як можна добрати-ся в радянську зону окупа-ції. Ніколи вийти за собою не відчував, тому рвався доло-му. Як там батьки, молодші брати? Вже поїхав на літаків, щоб бачити заступу на війні і стати вони напісником.

У консулстві Антон полав свій «ар-балетер» офісеров, той глянув на хлопця і запитав ламаюю німеччиною: — А звілти ти родом?

— З України, з-під Старокостян-тинова.

— А оя мій рідня, — американ-ський офісер першійшов на українську мову, — походите з Павловоцького району. За Збручем. То, випадає, ми з тобою май-же земляки.

Слово за словом — і розговорили-ся. А тоді американець і каже: — Знайди ще одного хлопця-україн-ця, ямучого, з головою. Як за місць-питомо: зробив там вже подісте до Штатів відомо».

— Як учиниш? — здивувався Антон. — Де ми грій вийдемо?

Не перекладав. Каже, влітаждас на фронт, то мій брати запрястувати перед Божим престолом: якщо я повернуся до-мому живим — він вичить за свій кошт до-дому студентів-українців у вищій шкіль.

Антон одомою знайомому про це ска-зав, а той доволу скептично відгукнувся: «То він обіцяє, а як воно буде — од-но му Веснишному відомо. Ні, лише здо-лому».

Так вони й поділалися в радянську зо-ну окупаций. Там через кілька днів Анто-на й арештував СМЕРШ.

Усім смертям назла

... У камері — лише цементна дош-ка. А під нею — каваляційний труби. Лі-тати не можна. Саме так, просто залу-кати. Лише на ніч приноситься їжа, ма-ту. Але скористатися нею не було змоги, бо з опівночі, як правило, починали викликати на допити. Мучили страши-ном, зокрема підшукували за скупі напу-ти

никами за стінною рухи, доки лю-дини не потрапляли садовістю. Допити тривали по 12—14 годин безпер-ивно. Причому елічний вимагав, аби в'язень сидів на кінчику табуретки. І вимірював з сою мезаншою постій-но світла лампа-проектор.

В Антону мовою розказав, зашле-ном в таворі, де жили репатріанти, бу-ли кинти Винниченка, Олеса, Миколи Ку-ліша — заборонили той автор. Та ще й лист тріти українців з підлісом і мо-лодого Рокіцького до Павла Скоропа-дського. Можна собі тільки уявити, який це був «промовистий» для його мучи-тель речовий дохід «зради» українського хлопця. Але Антонів друг, не дочекав-шись його повернення з СМЕРШу, негайно все спав-ів і таким чином, мабуть, врятував його життя.

Півний осені соротк п'я-тому був під дулами автоматів позаягали в товариши і по-вели на сідл, — запле Антон Павлович. — Ізали біже мі-сцини дитини, вони не да-ли води, їсти — страшно те-рилося. Люди після фанши-ських конспірацій, після до-зволу, перекур-доніти, умри, як мучу. Дунаю, везуть нас у Сибір. З'ясува-ли, сі — ні — у Ленінград, як у Таджикистані, на урочай рушину.

І знову — коней, тоді, воли... Як то вже пережив — одному Веснишному відомо. Добре, що знайшлася добра ду-ша — лікарка-татарка, яка звала його, але везти не могла, тому в Ташикенті і злізти відправила. Пр те, що лист потрапив за призначенням, до Ге-нерального прокурора, Антон довідався через кілька тижнів, коли його заперо-рили у внутрішню торгую табору і по-чили мучити-допитувати: «Хто допоміг йому відправити лист?». Казав, що прийзав до камінь і кинув на обочи-ну, і дучи до праці. Додатково підби-ли і відправили далі.

А неволі дої злізлий з-під пар-ти. І тут справді доля начебто злисто-стилася на хлопця: до нього поперес-ні страждання, бо скільки таких, безне-винних — сотні, тисячі, мільйони! — так і продовжують «тягнути» свої строки, а то й узяли не повернулися долому з страшний гуманістський етапи».

Скотований, з підірваним здоров'ям Антон вжив усіх смертям назла. Аби зголом, після закінчення медичного ін-ституту, іншим життям рятувати.

Добра рука в Антона Степановича

Починав учинити у Таджикистані, у Сталінабаді, а потім переїздив ближче долому — у Вінішню.

... Ос уже понад сорок років живе в Нарасі, що між Бережаними і Перемішаними. Мабуть, рідко хто і старожилів цього невеликого села не звер-тався за допомогою до Антона Степа-новича. Сам падає, але не приймає, по-над півтори тисячі родів у Нарасі й навколишніх селах. Причому ієрідко, особливо раніше, доводилося діяти в ек-стремальних ситуаціях. У старій сел-ланській хаті, при світлі тасової лампи,

У будь-якій пору добу, за будь-якої по-годи швидко запрягає коней — і поїзав. Та ота тінь долому — цюс там у то-го біографі був — неспівне? — постійно йшла за ним слідом, сичала зусібіч.

Знаю: рідко який селав з галицького села чи містечка за десяти-двадцять ро-ків роботи не вимрувався собі кілька-поверхову кам'яницю, не придбав ле-говника. І не лише для себе, а й для ді-тей. Про все це Антон Павлович якос не думав, жив роботою. Ось на старі-сті зашляндив під дахом тісною, скромнійої квартири. Та ще й усішуль задоволені книжками.

Бібліотека в лікаря з Нараси справді унікальна. Рідко на таку натрапиш у провінції — близько десяти тисяч при-писників книг. Художня література, пра-ці з історії й філософії, містичні альбо-ми, чого тут лише немає. І, звичай-но, книги з проблем медицини. І про бра-дерство, яким Антон Степанович зай-мається уже протягом багатьох років.

Також є величезна колекція під-шуканих лікарів. «І не тільки... долає лікар. — Бажаючи я і людей лікую».

Два роки тому серйозні приступи, а тощине — інфаркт, дещо не став фа-тальним для Антона Степановича. За-нада лікарям з обласного центру і най-перше — дружині-медицесі, понаму ок-лигав. Ділося звзани пережити, а тут же він, заступив районної ролі, заступив за скринькою місцевим начальством селища. Сказав на сесії райради все, що наболіло на душі. А кому таке може сподобатися? Ос і вирішили у Береж-нах відправити правдолюбів «на пен-сію», щоб не був таким мудрим. Почала-ся перевірка за перевіркою. О і зболене серце дола перший серйозний зой...

Тепер Антон Степанович має пенсію — 48 гривень. Та ще й зоставили йому 0,2 посадового окладу лікаря. Ніби на своїх молах.

А щодо професіоналізму Антона Сте-пановича, то скажу так. Ми приїхали у Нараву з конутою — власним кореспон-дентом «Гуля» у Тернопільській області Михайлом Васильчуком. Рядкуєт бук-вально доломую його, «ос поверне-мося — і зразу лягав у лікарню. Не да-лі терпіти несила».

Про це був нимовою розповіді лі-карів. І поки не огляда бібліотек Анто-на Степановича, він завів Михайла в су-сідню кімнату, пошлав на тапчани і почав масажувати його спину.

Під вечір, як укую знала, А чо-му, власна, «як? Саме рукою Антона Степановича. І досі (в минуло вже май-же три місяці) рядкуєт — так-у-так! — на нугах про себ».

Що й казати, добра рука в Антона Рокіцького. Як і душа.

Ось тільки допи...

... доданий МАСНОДЕМСЬКИЙ. Тернопільська область.

На зйомках: Антон Рокіцький на по-часку 50-х років; екслібри лікаря з Нараси.

Театр як Щось

Час не спить, а самі тізнання

МІ ЧОМУСЬ вважаємо, що у нас нема нічого особливого, і ресюєся на виставах московських гастролей, і нам на-віть важко було повіри-ти, що та миса Москва була настільки велика, як ми прось зовсім не-бачене, не екзотичне, а таке варте серйозної уваги та зацікавлено-сті. Ізби ми частіше му-ди їдимо, жовне бачи-мо вшастувати оригіна-ле дослідження на тему «Театр як експортний товар»...

...Київський російський те-атр імені Лесі Українки не був на гастролі у Москві вже ро-ку два. Із Москвою в Рівночків наредні повні свій колектив на звіт у Білоказі м'я-но. Гастрол відбувався на ос-лодній сцені Майдого театру з 17 червня по 1 липня. Мис-кичав було показано сім вистав: «Школа скачаль», «Той-беле та її демон», «Історія од-ної пристрасної любові», «Не-безсметно мали справу», «Ша-лені гроші», «Повіреність в Соренто» та «Осній скрип-ти». Алмистратія Мискича-театру дивувалася, як киянам удалося влітку збирати повні

зали публіки, і це при тому, що квитки у Москві коштують 25 тисяч рублів, а кияни про-давали свої вистави дорожче — по 35-40 тисяч!

Звісно, театр імені Лесі Ук-раїнки певним чином ризику-вав, розпочинаючи ці гастролі (немалий ризик був уже в то-му, що своя «Школа скачаль» йде у МХАТі, що довелось показу-вати осушувачі). Але вкінці виявляється Домом Островсь-кого. Але очинили казати, що це був справжній фуор, справ-жній успіх, заради якого варто працювати.

Справді, що могло підкупи-ти суворих, не схильних до поблажливість і пересичених містечківних враженнями публіку? На це запитання ми відповіли вони самі. На обго-ворених київських вистав критики відзначили: так, Мос-ква може показати, звичайно, зразким авдішного театру. Миса Захарова та Костянтина Ракіна, але такого містечства справжнього і серйозного се-ншного «принципу» не прийняв, по-над півтори тисячі родів у Нарасі й навколишніх селах. Причому ієрідко, особливо раніше, доводилося діяти в ек-стремальних ситуаціях. У старій сел-ланській хаті, при світлі тасової лампи,

Одет Треневський, Ольга Сумська, Давид Бабаєв. Але улюбленими московської публіки були й інші артисти, які влода комусь вважа-ються хоч і не другорядними, але, в усьому рад, просто зячними. Осей себе Мискич, сказала відомий критик Іліна Винниченка після вистави «Тойбеле та її демон» про на-шого актора Олеса Рокіцького: «Ще Мискич, але Рокіцький! Не будемо робити банального висноку: як, мовляв, як лю-ди нас уважали сусіли і які ми не-звані до самих себе? Ми ж, це нормально для містечкого пропусу — була б лиш змо-га частіше зійти на гастролі у Москві, щоб колись шисе для ділового поворіння, а се-бі — для самопознання».

Віталій ЖЕЖЕРА.

● Токіо

Банзай,
Кейданрен!

Посол України в Японії Михайло Дашкевич відіслав Федерацію економічних організацій (Кейданрен), яка форсує створення економічної політики Японії. Відбувся зустріч з головою українського комітету Федерації паном Анзай. Під час зустрічі обговорювалися питання з організації візиту представників ділової кліки Японії в Україну, який плановано на осінь. Тому деталі було обговорено питання сьогоденних взаємин, а також перспективи торговельно-економічного та кредитно-інвестиційного партнерства між Україною та Японією.

● Сяган

Одна «показуха»

Парламент Гонконгу зібрався на назвичайну сесію у зв'язку з проблемами знову відкритої міжнародного аеропорту Чеклапкок. Віпразі після його відкриття розпалюється «неприємності»: порушення графіка руху літаків, довгі часи очікування та зниження багажу, бездіяльність інформаційного табло, затримки, кондиціонери... Мільйонами доларів опінують втрати експортерів та імпортерів такої продукції, як свіжі фрукти, морські продукти, квіти. Зіпсований товар тоннами ввозять на звалища. Демократична опозиція в парламенті звинуватила адміністрацію в «гонимі» за показуху.

● Делі

Цього разу не вийшло

Сили безпеки Індії відвернули великий терористичний акт у штаті Чхаттисгарх і Кашмір, який мав спричинити загибель десятків і сотень осіб. Згідно з повідомленнями, що надійшли, сили безпеки виявили та знешкодили три потужні вибухові пристрої в печерному храмі неподалік столиці штату міста Сринагар, куди в що пору року за давньою традицією сходяться тисячі паломників-індуїстів. За даними армійських експертів, вибухи мали протримати під час богослужіння й колективної молитви, на яку звичайно щодня збирається до 1500 вірників.

● Пекін

А розбірається
треба!

Колишнього віце-мера Харбіна Чжу Шенняня виключено з партії одразу ж після того, як його було засуджено на довічне ув'язнення за корупцію. Суд винуватого в одержанні хабарів на 330 тис. юанів і незаконному накупівлі 600 тис. юанів за період з 1992 по 1996 роки. У справі проходило майже 300 осіб і 21 з них засуджено на різні терміни тюремного ув'язнення. Прокурор захисника «Міжнародна амністія», що базується в Лондоні, стверджує, що Чжу Шенняня визнає себе винним під тортурами. Поставлено для такого висновку службю одержання його на підставі його самого засудження лист. Організація зажадала від китайської влади ретельного розслідування висутих на нею на адресу правозахисних органів звинувачень.

За повідомленнями кореспондентів «Гу» та зарубіжних інформагентств.

Інструменти миру — у наших руках

(Початок на 1-й стор.)

Україна відзначив першу річницю підписання Хартії про особливе партнерство з НАТО, прийнятою у своїй, еточній Генеральною секретаря Північноатлантичного альянсу Хав'єра Солана.

Протягом цього року досягнуто не так уже й мало. Хав'єр Солана на прес-конференції в Брюсселі оголосив «весь список». Створення спільних робочих груп з реформування військової галузі в Україні, співпраця в питанні попередження і локалізації катастроф, більше 250 науковців взяли участь у програмі співробітництва НАТО й України в науковій галузі (українська програма — друга за обсягом серед подібних програм НАТО). Крім того, Україна вже протягом шести років бере участь у локалізації конфлікту в Боснії-єрвіні з членами НАТО. Більше року працює центр інформації та документів альянсу в Києві. З вересня його очолює Тарас Кузьо —

британець, який свого часу працював старшим науковим співробітником Дордундського парламенту України.

Але — попри тісні зв'язки Києва з НАТО, які ще посилюються після призначення міністра закордонних справ Бориса Тарасюка та представником України при НАТО Костянтином Гриценяком, — ставлення до альянсу в Україні лишається неоднозначним. Загрозили обличчя військовим бляхам все ще існують у уніі як політичні, так і значимі промислові. Саме тому Київ і НАТО намагалися відійти від сакраментального питання: бути чи не бути у блоці (заявляти — поки що не бути), а перестати співпрацю в конкретне русло. За словами Х. Солані, є кілька проектів співпраці. Навіть, частково, як стосується співробітництва НАТО з дівірським заповодом «Південна» шлемом. Цього цього Х. Солані зазначив, що нині НАТО допомагає Україні в перебудові промисловості, пов'язаної з високими технологіями,

зокрема ракетними. «Ми хочемо, щоб промисловість виробляла інструменти миру, а не війни».

Візит до Дніпропетровська, де Х. Солані ознайомився на «Південна» з виробництвом ракет для запуску мирних супутників, — тому доказ. Таким чином, військові та економічні спекти нині переважають «в особливих» відносинах НАТО та України.

Водночас Президент Леонід Кучма заявив, що Україна прагне розвивати відносини не лише у військовій галузі та співробітничати в межах програми «Партнерство заради миру», а й у військових сферах. Під час візиту Х. Солані значну увагу приділено й питанням міжнародної політики. Зокрема, відносини з Росією. Генеральний секретар НАТО схвалив відгукуватися про Ратифікацію широким

штатного Договору між Україною та Росією Верховною Радою і Рф. Зробити відповідний крок. Обговорювали також і проблему Косова. Леонід Кучма зробив заяви: нині Україна готова брати ширшу політичну участь у ліквідації конфлікту в Косові.

Надія ВЕДРИЧУК.

УКРАЇНА — АРГЕНТИНА: є варіанти. Тільки не нульові

Відгомін події

ДНЯМ, до 100-річчя перших українських поселень в Аргентині, парламент країни ухвалив резолюцію, в якій це свято зазначено національним. Нині тут мешкає понад 350 тисяч українців. Крім, звісно, Буенос-Айрес і Тіже працюють змішані двосторонні компанії.

Спільного в нас нині більше, ніж можна подумати. Демократизація Аргентини після тривалого чаракського диктаторства розпочалася майже одночасно з перебудовою в СРСР. Але в них процес пішов швидшими темпами. За довший короткий період ім вдалося подолати інфляцію і довести до вісьмогого року ВВП країни. Лише одна з наших іноземних інвестицій з 1997-го до 1999-го загалом становитиме 53 млрд. доларів. Проте й досі серйозні проблеми країни: високий рівень безробіття та негативне saldo зовнішньої торгівлі. Отже, є що закрити нинішньому президентові Аргентини Карлосу Менему. Але, до речі, знову балоту-

ватиметься на найвищий державний пост. Та й прихильників ділового Менему з держави значно більше, ніж опонентів. «До сьомого року стабільності. 1989—1999. — ось такий прибічник нинішнього президента.

Нещодавно мали співвітчизники мали змогу познайомитися з Менемом ближче. Під час його візиту до Києва. Наперсодні виборів був-який президент, зрозуміло, навіряв чи має час на малаозучу та мажоритарній виборчості. Мабув в Україні Менем сподівався хоча б частково розв'язати проблеми своєї економіки. Як от: збільшити експорт аргентинських м'ясних, літнотехніку процес створення спільних підприємств (таж де додаткові робочі місця) тощо. Крім того, до цього візиту Менем схвалив поставити нашу діловою. Чи варто нагадувати, що в 1997 році українсько-аргентинські вибори в Аргентині аж ніяк не зайві президентів на виборах.

Наші двосторонні відносини нині розвиваються досить динамічно. Зокрема, українсько-аргентинський товарообіг сягнув 32 м. доларів, а за перший квартал нинішнього — вже 17 млн. доларів. Хоч, як сказав президент Аргентини, «чотири роки тому це

був нуль». Аргентина зацікавлена отримувати з України чорні метали, наоси, турбіни, трансформатори, мідиоборони та трактори. І не проти постачати свою продукцію — продукти харчування, екстракт кавових шкірок, одяг. За минулі півтора роки в Україні вже побувало понад 60 бізнес-делегатів з Аргентини.

Нині більшість проектів економічного співробітництва між нашими країнами лише викладені на папері. Та Карлос Менем сподівається збільшити товарообіг до 200 мільйонів доларів. Писанісво в узагін про взаємний захист інвестицій та про співпрацю в атомній енергетиці. Останнє цікавить аргентинців найбільше, адже майже 35 відсотків енергії цієї країни виробляється станціями з українським обладнанням. Аргентина навіть пообіцяла надати кошти на реконструкцію об'єкта «Укріття». Правда, власне суму не назвали, тому можна діяти висновку: вона дозв'язує символічна.

Плановано підписати низку угод щодо військового співробітництва (можливо, продаж української озброєння), але деталі не розголошуються. Остаточного все повинні вирішити візити аргентинського міністра оборони у жовтні цього року до Києва.

Андрій ЮРИЧКО.

«Довкілля» по-міністерському

НЕЩОДАВНО у батькомому місті Орхусі відіслав на нашу адресу «Довкілля» з Європи. Проходила четверта міністерська конференція. На ній з'їхалися міністри охорони навколишнього середовища із 56 країн. Українська делегація поведувала звітний доповідь, що настання, а'ята, така зустріч відбувається в Києві.

Запрошених зарубіжних колег до України 2002 року, які зробили наше екологічне відвідування в Орхусі, — не стільки жет української гостинності та щедристю (бо фінансує такі акції Європейська

екологічна комісія ООН), скільки політичний курс. Логіка проста. Україна прагне інтегруватися в Європу і доклади для Європи — нагода ланка у цей процес. Тому така заявка про себе, та ще й у галузі екології, правдивою на добрий імідж нашої держави.

Крім того, істотно підмокнути Чорноморською акцією екологічної репутації України можна досі підписати. Яким чином? Просто: продемонструвати зміни на краще. Наприклад, торік в Україні території заповідних зон й національних парків майже зросло більш ніж на мільярд гектарів. Це найкращий результат у Європі.

На Орхуській конференції Україна зобов'язалася також відмо-

витися від виробництва та використання стійового бензину, який містить свинець. Світові держави такий бензин виробляють лише Дрогобицьким нафтопереробним заводом, а решта — імпортується з Росії. Як зазначив заступник міністра охорони навколишнього природного середовища та ядерної безпеки України Ярослав Мовчан, виклики експлоатантів назв автомашин, що працюють на стійовому бензині, ставлять причиною раку, анемії та розумової відсталості.

Наша делегація підписала також у Орхусі конвенцію про доступ до екологічної інформації. Якби цей документ ми мали раніше, може, і не опромінювалися б кияни, крокуючи у першотравневих шеренгах пам'ятного 1986 року.

Християна НАЗАРЧУК.

Павло АНГЕЛЮЧА.
«Голос України» (з Астралії)

Хліба вистачить і на голодних за кордоном

Від час перших європейських поселення на «зеленому континенті» фермерство було важливою сферою австралійського життя. Сільське господарство, а також лісництво та рибальство давали чотири відсотки валового національного продукту Астралії у 1996-1997 фінансовому році, причому 80 відсотків виробленої фермерами продукції торік пішло на експорт.

У сільськогосподарському секторі задіяно п'яту частину всієї робочої сили країни. Найбільше місцеві селяни збирають пшениці, заготовляють яловичину, вівни, молочних продуктів та цукру. Торік цих продуктів експортовано на майже 14 мільярдів австралійських доларів (близько 9 мільярдів доларів США).

Театр танців і співучих душ

В УКРАЇНСЬКИЙ СЮ-ІТІ, який закінчувався великим концертом Театру хореографічних мініатюр «Цвіт папороті», його керівник Валентина Дворок і Володимир Божок вийшли на сцену разом із своїми сивоволосими. Це було несподіваним наслідком для юних артистів. Далі бурхливо відгукувалося на нову асоціацію «Цвіт папороті». Адже серед глядачів було багато тих, хто знає історію створення цього дитячого колективу, його становлення і шлях до перших творчих іспитів.

Сьогодні програма театру включає і сучасні хореографічні композиції «Напівдів», «Ювілей тронів Тезеусу», «Голос землі», і українські танці — «Від села до села», «Віля кришні», «Буковинський святийко». Незабаром І повністю помере, які представляють творчість інших народів. Тут не мають ні мети бути суто етнографічним колективом. Але коли півтораста етнічних костюмів, привагують робити їх максимально достовірними.

У кожну композицію вкладає величезні творчі та фізичні зусилля художник керівник, композителю Валентина Дворок, хореограф Ганна Божок, аккомпаніатори Наталія Вадасова та Олена Сергачук, художника Валерія Григоренка. І, звісно, самих юних виконавців.

До речі, їх у театрі ще три роки тому було лише п'ять.

А нині уже двісті. За цей час колектив став дипломантом двох фестивалів «Дружба» у Києві, виступав на міжнародному фестивалі у Бельгії.

Із зашпунів

Зслуги — це присьмо. Однак вони — не головне. І, як каже Володимир Миколайович Божок, «наш цілювальний насперд не погана, а душа». Тому у колективі прищеплюють розуміння: кожний танець — це просте ритмічний рух під музику, а несеся ця сума розповідь про життя, де є свої герої, свій стиль спілкування. У репертуарі «Цвіту папороті» немає безсюжетних танців.

Великим концертом колектив відзначив 10-річчя створення цього центру Харківського району Києва, де театр народився і творить. Саме директор центру Ірина Антонович Гринчук підтримала ідею створення колективу і вдала приміщення для роботи. Керівники «Цвіту папороті» пам'ятають про те, що діти насамперед мають бути здоровими. Тому у театрі виховні не дозволяють надмірних вантажів, якіми заклопотуються в інших ансамблях, коли когось привагують глядачів блискучою технікою. Найякшавше те, що у юних танцівників співає душа. І це став арозумілим кожному, хто хоч раз бачив їхній виступ.

Людмила ЖИЛЕНА

На знімку: Володимир Божок та Валентина Дворок в оточенні юних артистів театру.

Десята муза

Троє самотніх, не рахуючи собаки

Скоже, длічі оскароноса стрічка «Краще не буває» (реж. Джеймс Л. Бресс) з трічі оскароносом Джеймсом Ніколсоном у ролі навіженого письменника-самітника, прем'єра якої відбулася у столичному «Кінопазіці», поставана у галуху хит і прихильників голлівудського киноті споконвіки, і американського кіно взагалі. Стрічка, що змужало представляли на цьогорічний «Оскар» аж у семи номінаціях, без Ніколсона (на знімку), ймовірно, взагалі не була б показана ні «Кінопазіці», ні глядачам. Значинка формати комедія для гарного настрою суботнього вечора, через півгодини після перегляду якої жажко загати бодя один жарі, а переказуючи сюжету

зводиться до перебірання дівсан на кшталт «Пішо», «пожартував», «обманувся» тощо. Що ж до самої «Зірки», чия робота була високо оцінена критиками, — скоже, аж нікого несподіваним, крім однієї несподіванки: незвичайно

цауа трохи неповноцінного, хворобливо педантичного чоловіка, не здатного навіть зробити комплімент жінці, яка подобається. А з усіх запропонованих варіантів екранного тандему героїв Ніколсона — з сусідкою по вулиці Гейс (Джекі Кіллер), зі знайомою офіціанткою — майже-одиначкою (Хелен Хант) чи маленьким весиком Верралом — найбільшим переможцем.

Людмила ЖИЛЕНА

Від суботи — до свободи

«Це, певне, не до мене»,

— напівсумним еміхом відповів на наше наязливе запитання про дозвіл філософ, літератор, полюбля дослідити українського сьску, розуміа, принада та компанійська жінка Оксана Забужко. У пайі Океані, як у рядку з Вісницького: «Без отулоу і без виходіння». Тим паче, саме під завісу тижня менше дозволяється телефоні, і є можливість зосередитися, попрацювати за комп'ютером.

«Сорі, якщо я вас розчарувала», — додас співрозмовниці. І обіцяє найближчим вийдінням вихати за місто на пікнік та відсвяткувати день народження когось із друзів.

Ольга КРАСОВСЬКА

Афіша вихідних днів

Київ

Будинок організації та камерної музики. субота — концерт до 25-річчя асимб'ю класичної музики Імелі Борис Литошинського (о 19 год.). У програмі «Месія» Г. Ф. Генделя.

Проводіть столичні театри на гастролях.

Одеса

Академічний театр опери та балету (на знімку): субота — балет «Лускунчик» П. Чайковського (о 18 год.); неділя — балет «Жизель» А. Адана (о 12 год.); опера «Бал-маскарад» Дж. Верді (о 18 год.).

Погода

11—12 липня в Україні часом дощ, грози. Вітряно-хмарно-ясний, 9—14 м.с. Температура вночі 10—13, вдень 20—26 градусів Цельсія.

На Київщині короткотрива дощ. Температура вночі 8—9, вдень 18—23 градусів Цельсія.

Український гідрометцентр.

«Ти художник чи пасічник?»

Першу виставку оригінального майстра Володимира Одринського допоміг влаштувати у Вінниці покровитель мистецтва Володимир Єрмоленко.

Техніка, якою володіє художник Одринський, дав підстави для жартів на кшталт вишесного у заголовку. Енкаустика — так називають фресковий живопис — майстер заволодів на початку у Харківському художньому інституті. І попри складність цієї техніки, віднайшов у ній переваги. «Мої полотна», — зазначає митець, — не бояться вологи і не псуються від перегріву температур».

Дорога примха — погляд на екран

Дивно, та якщо порівнювати з іншими об'єктами України, то демонстрація «Титаника» Дж. Камерона стала збитковим ланком у Аніматорівському Іспиті. І справді зовсім не стосується найбільш кінотеатрів тут давно закрилися. Мешканці міста, які свого часу кували чіт і меч для колишнього Союзу, нині збіділи. Насолоджуватися «найдовшим з усіх мистецтв» можуть одиниці. І перегляд голлівудського фільму «Титанік» — це велика радість.

Про те, що було і буде

«Балдерка» прощається, щоб повернутися

Красиво завершив сезон колектив Донецького академічного обласного театру опери та балету: відновленням балетом Л. Мінкуса «Балдерка» (хореографія М. Петліца). Це вже третя постановка твору в Донецькому оперному. А за новим Ф. Ф. Писарев «Містечко Донбасу» та телерадіокомпанії «Україна» — спеціально для показу на 5-му міжнародному фестивалі «Зірки світового балету», що намічено на жовтень.

Постановник балету — Євгенія Ахметова. Балетисти: солісти ську партії народні артисти України Ірина

Дорофєва та Вадим Писарев (на знімку), а також молоді талановиті танцівники.

Ниточко, розкажи!

Рушники, вишиті, як співаєть у пісні, переважають термоями та чорними нитками, було обсягоно прив'язано на виставці миколаївської маститорини Олени Буги. Хоча вони не засторонили вишиті блузочки, сорочки, кишині, гобеласи. Експозиція — звіт Олени Олександрівни за піввік творчості. Ясна річ, усього створеного вистігти б не змогла. Та й лєвова частка доробку ослас по музиці, по аналізі, незайомим людям, в тому числі — й за кордоном.

Ще одне горнило радісних мук

Йдеться про наступний, 3-й, фестиваль моголаїчкої сучасної української пісні «Крізь терни до зірок». Зрозуміло, музи раділи, тому що творці. Ще одне горнило — тому що фестиваль ростуть нині, як тріби. А кількість естрадних виконавців дааско не зважид перекодиати в якісь. Співомовцями, цей фестиваль нахристалізує справжній зірок. Араас майбутнього зорепад — Лариса Фаріон. Аж до цього 18—22 серпня.

Голос України

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО. Редакція: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заступник головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНЬСЬКИЙ, В. СУДДА (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

Телефон: для дозвон — 441-88-22; телеграф — 234-72-74.

Виділ редакції — 441-89-34; 441-89-44; телеграф — 447-85-42.

E-mail: sekret@golos.org.com

За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодатель. Редакція не зобов'язана надіслати поштою авторів публікацій. За томість викладених фактів відповідальність несе автор. Рубрикою не повертаємо. Публікування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955.

Тираж 197135.

Комітат друку виданців «Прес Україна». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311130

1 3 4 5 6 8 9 0